

BV - Považujete se za kontroverzního umělce?

JK - Nepovažuji se za kontroverzního a asi jsem o tom ani nikdy neuvažoval. Raději se vůbec nepovažovat...

BV - Jak přijímá česká veřejnost Vaše dílo? Máte větší úspěch doma nebo v zahraničí?

JK - V Čechách i v zahraničí, zejména ve Spojených státech, se našlo několik sběratelů, kteří se o mé obrazy zajímají. Jde spíše o jednotlivce. Na výstavách lidé většinou mlčí, občerstvují se, dávají přednost jiným tématům anebo řeknou jednou větou, že se jim nějaký kus líbí. Výstav v zahraničí zatím nebylo mnoho, ale třeba v Německu mi občané přijdou celkově angažovanější a mají potřebu si o věcech povídat. Je to samozřejmě příjemnější.

BV - S jakými komentáři se setkáváte?

JK - Mým obrazům se dostává záporných i kladných ohlasů. Těch pozitivních je více, zřejmě proto, že lidé raději chválí než kritizují, u té negativní zpětné vazby jde spíše než o konstruktivní kritiku o anonymní výkřiky těch, co nedokáží skousnout jinou malbu než realismus. Často lidé spojují své komentáře se svým pozitivním vztahem k mým mimouměleckým aktivitám a postojům, jako je např. permakultura.

BV - Nedávno skončila výstava Cycle Tchèque v Paříži, jíž jste se účastnil. Jaké z ní máte dojmy?

JK - Byla to příjemná zkušenost, v Paříži jsem byl vůbec poprvé. Mám za to, že se tam sešli zajímaví autoři a že naše výstava byla velmi dobrá.

BV - Vaše díla jsou silně inspirována sexem a erotikou, nesetkáváte se s názorem, že jde o prvoplánovou pornografii?

JK - Ne, nesetkal jsem se s takovým názorem.

BV - Zobrazování sexuálních a pornografických témat v umění je stále častější. Proč se k nim obracíte Vy?

JK - Já od zobrazování sexuálních výjevů postupem času naopak upouštím a hlavně se témata mých erotických obrazů čím dál více vzdalovala sexu, stávala se více metaforickými. Jednou jsem se zabýval spíše hrou s posvátnými symboly (nahota jako symbol ducha a soulož jako symbol tvoření.), jindy pak na obrázku „Porody myšlenek“ vlastnostmi myšlenek, které na sebe navazují a jedna z druhé se rodí, až je snadné zapomenout, že jejich identita je vlastně mimo nás a není třeba se jimi jako zcela klamnou a jen na svých vlastních principech závislou hrou vážně znepokojovat a ztotožňovat se s ní. V poslední době už mě samotné ztvárňování sexu nezajímá. Je mi spíše prostředkem k vyjádření závažných skutečností, prostředkem, který působí jako odlehčení, ale zároveň diváka neodolatelně zaujme. Erotické výjevy namalované za účelem odvedení pozornosti k duchovní problematice nabývají síly átmavičářijské bouře.

BV - Myslíte si, že česká společnost si podobná díla žádá?

JK - Erotické umění bude vždycky žádáno a částí společnosti vždycky odsuzováno.

BV - Kam byste pověsil například „Blondýnku“?

JK - V Paříži visela na zdi hned naproti vstupu do galerie, v tamním ovzduší ideálně umístěna. Umístění v dětském pokoji bych asi nedoporučoval.

BV - Je možné se uměním uživit nebo musíte mít i další aktivity?

JK - Drtivá většina mých vrstevníků-umělců má další práci. Já v současné době spotřebovávám mnoho peněz a mám vedle malování ještě další plný úvazek, ale dřív nebo později se budu chtít soustředit jen na tvorbu a to i kdyby to nepokrývalo mé současné finanční nároky.

BV - Existují čeští kupci moderního umění?

JK - Ano, bezesporu existují. A byl jsem překvapený, jak blízko mohou bydlet.

BV - Čím máte ozdobený byt, visí tam i Vaše díla?

JK - V našem bytě visí jen několik málo obrazů, protože se budeme brzy stěhovat a ano, patří mezi ně i má vlastní díla. Kromě toho také obrazy mých kamarádů, nadaných malířů, které jsou na začátku jejich kariéry nejdostupnější a toho já sám využívám.

BV - Kterou z Vašich prací byste vyzdvihl? Proč?

JK - Mám rád třeba Svár zpracovatelů železa na Marsu, který je ve sbírce Národní galerie, protože jsem byl tehdy na FaVU uvolněný a ve figuře rozmalovaný a podařilo se mi vystavět prostor na poměrně velké ploše. Celý ten námět je, myslím, docela zábavný a podivuhodný.

BV - Studoval jste performance, chystáte nějaký projekt?

JK - Stáž v ateliéru performance u prof. Rullera byla spíše takovým experimentem. Včera jsem se vrátil z Berlína, kde jsme s Michalem Gogorou několik dní veřejně malovali na jedné „od ropy osvobozené“ benzinové stanici, která je sama uměleckým projektem a i to se dá považovat za performance. Jinak bych zase brzy rád provedl něco na své zahradě u lesa, možná bych vytvořil nějaké umění spolu se včelami.

BV - Koho byste označil za výrazného českého kontroverzního umělce?

JK - Stránky tisku plní ti, kteří mají kontroverzi jako primární program, ti mě ale nikdy nezajímali. Tak uvedu asi Jiřího Davida, který je často kontroverzní a to v dobrém smyslu slova bořítele. Měl bych brzy zajít na jeho brněnskou „předčasnou retrospektivu“... A pak bych si vzpomněl na Veroniku Bromovou, ta je moc milá.

BV - Jak vnímáte výstavy zabývající se ženskými tématy? Mám na mysli výstavy typu Tento měsíc Menstruuji nebo Estrogeny.

JK - Vůbec je nevnímám, autorky prominou.

BV - Co českému umění chybí?

JK - Souhlasím s Vladimírem Franzem, že emoce a barvy, i když nevím, jestli to takhle přímo řekl. Ovšem netvrdím, že je to špatně, že tomu tak je. To pak spíše chybí pracovitost a houževnatost, jak někdo jen trochu víc maká, hned je tu výjimečný.

BV - Proč podle Vás Češi do galerií moc nechodí?

JK - Nechodí? Bráno relativně je podle mě současný stav úplně v pořádku. To by asi bylo divné, kdyby do galerií, zvláště na současné umění, chodily davy. Muzikály, pivo a televize jistě nejsou tak náročné, ale podle mě JSME národ kulturní.

10.8.2009

Ptala se Barbora Vaníčková

studentka žurnalistiky pro potřeby své závěrečné práce „České kontroverzní umění“